SAYI:18
YIL: 18
Fiyatı: 500 Lira
KDV dahil
24 MART 1990 CUMARTESİ

AVNİ

ONSEKİZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

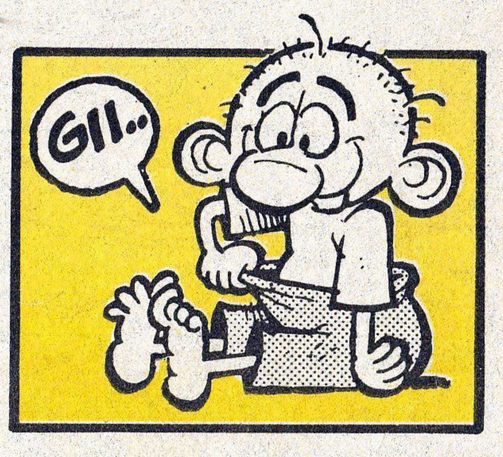

DeeJay

DÜNYANIN EN HIZLI KAPLUMBAĞASI!..

● Kaplum'un maceraları orta sayfamızda...

Anap mi kanar

Yıllık izninin bi bölümünü kullandı... 15 dakika dolaşıp geldi...

Hep yalnızdı... "Tek erkeklerde" yaşadı... V.Ö.

Bir şeyi 40 kere söylersen durmuş kampanyası - 4 "ANAP'SIZ BİR TÜRKİYE!"

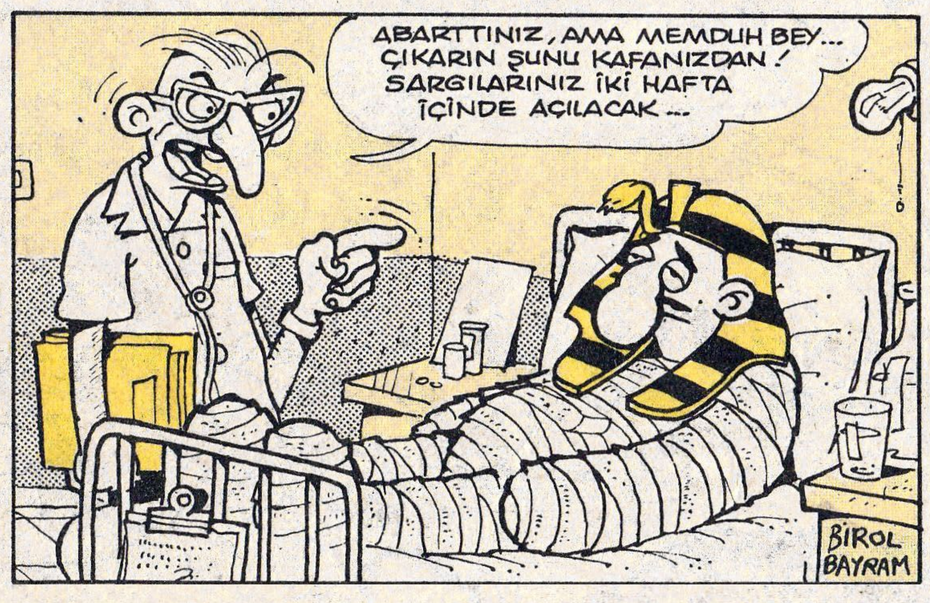

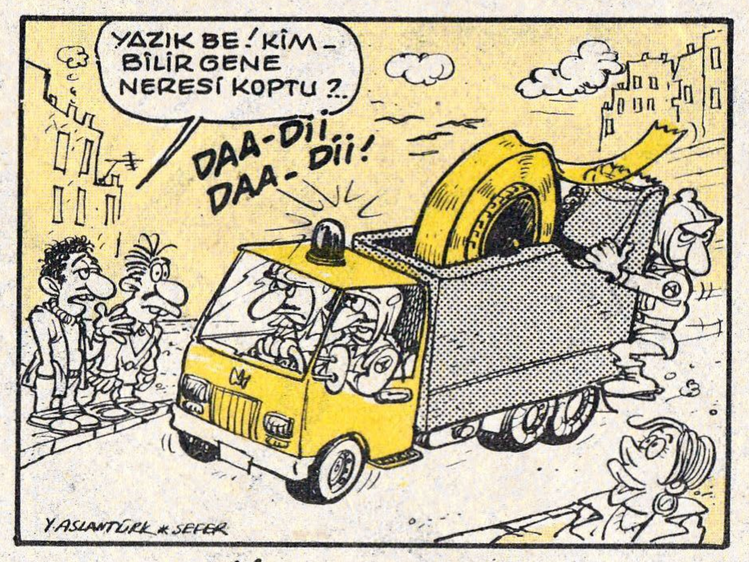

O telefonun başında ne hatlar karıştırıyosun bakalım?..

Herif bu paraya güvenip amma hazırlıklar yapmış... Çakmaya yüreğim elvermez.

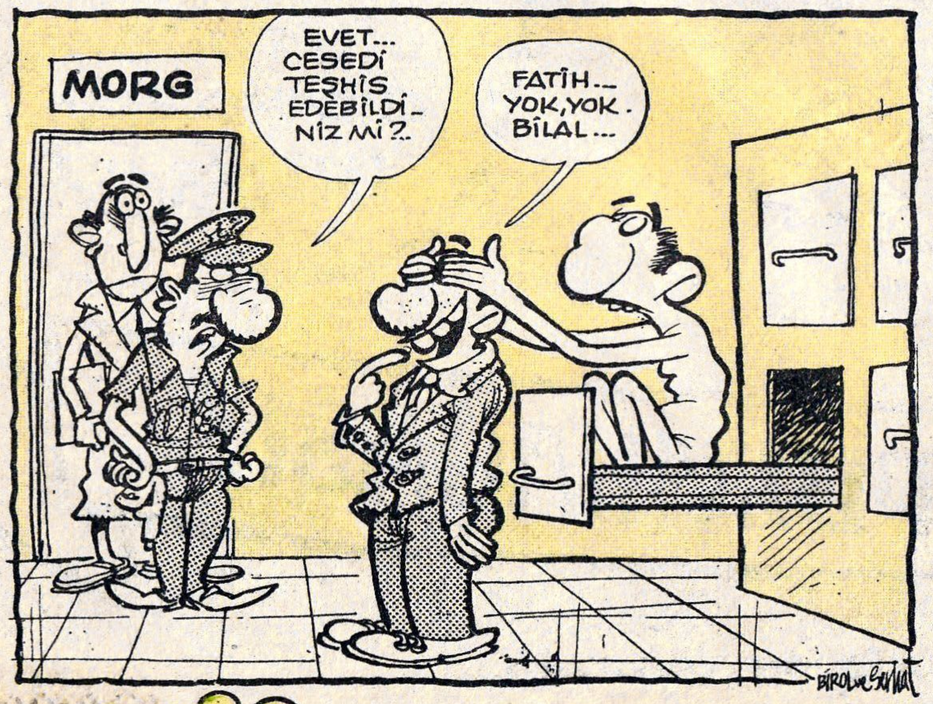

Her şeyimi arkamın içine koydum. Sabah kalkınca aramıycam.

AUNİ 2

Bizim de SÖZÜMÜZ VAR

Tarih denince...

Orta dereceli okullarda okutulan tarih dersinin okutulma gerekçelerinden biri: "Geçmişte yaşanan olaylardan ders almak ve gelecekte aynı hatalara düşmemek"tir. Bu gerekçeye bütünüyle katılıyorum. Ancak Türkiye Cumhuriyeti'nin yakın geçmişinin neden okutulmadığını anlamıyorum. Ya alınacak ders yok. Ya da aynı hataların yinelenmesinden korkulmuyor.

Tanyel Ali-Ankara

Açık teşekkür...

Saçlarım, gözlerim ve midem bahasına da olsa AÜHF'den mezun oldum. Bu vesile ile devlet memuru çocuğu olduğum halde beni yurda almayan Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun sayın yetkililerine, bekarız, öğrenciyiz diye ev vermeyen ev sahiplerine, 400 kişilik anfilere 4000 kişiyi barındıran ve sınıf geçme notunu yükselterek eğitim kalitesini yükseltiğini sananlara, haftada beş gün yerine iki gün kurufasulye pilav çıkaran fakülte yemekhanemiz sorumlularına... Sınav kağıdı ve dilekçelerimizi kaybetme başarısı gösteren öğrenci işleri şefliğine, öğrenci haklarını korumak adına "işkence protesto eylemleri" düzenleyen öğrenci derneğimizle, bizi anarşiden korumak için provakasyondan bile kaçmayan sayın emniyet kuvvetlerine teşekkür ederim.

300 bin lira emekli maaşıyla dört çocuğunu okutma başarısı gösteren ve onurlu bir yaşam kavgası veren anne ve babama saygılarımı sunarım.

Genç Hukukçu

Doğma bebek...

Annenin babanın süt, yumurta, bal alacak parası yok. Bezini yıkamaya deterjan gerek. Eczaneden ithal mamalar, yalancı memeler almaya babanın gücü yetmez. Annen işe gittiğinde bakacak kimse yok. Oyuncakları da vitrinde görürsün. Okula başladın mı daha kötü. Önlüğünü, çantanı beş yıl kullanmak zorundasın. Boyun uzar. Ayakkabılarının pençesiyle alay eder paralı çocuklar. İnan ben dünyaya geldiğime pişmanım. Sen doğma benim güzel kardeşim.

Candaş/Manisa

AVNİ

ONSEKİZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

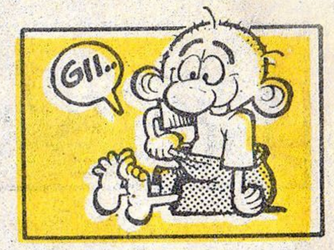

● **Şortla askeri birlikleri denetleyen Özal, Çanakkale Belediye Başkanı'nı "ayağa kalkmayıp, protokolü bozdu" diye görevinden aldırdı.**

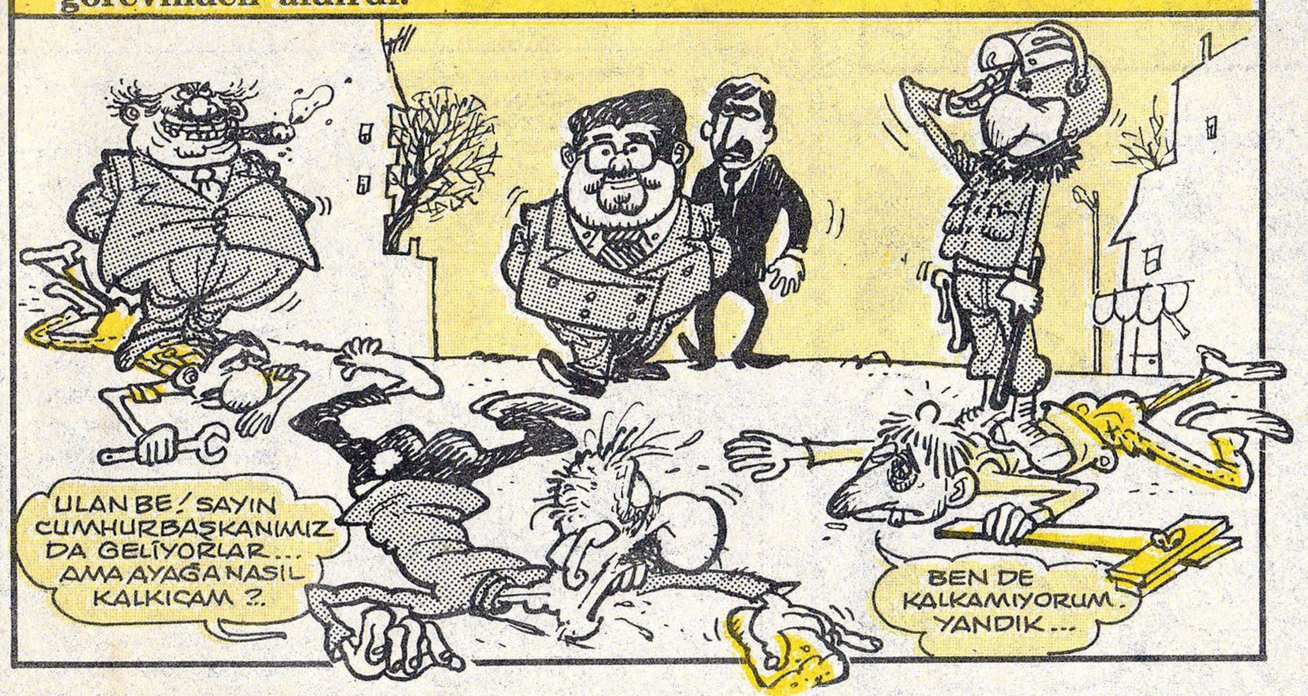

● **Beşiktaş Fener'i yine yendi...**

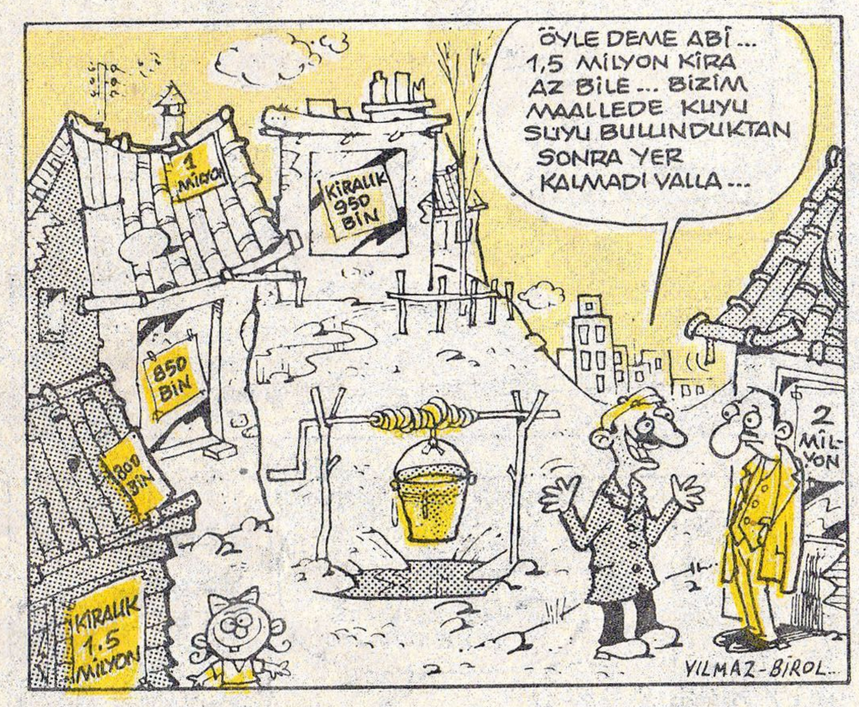

● **Emniyet Müdürlüğü telefonları dinlemek için PTT'den özel hat aldı...**

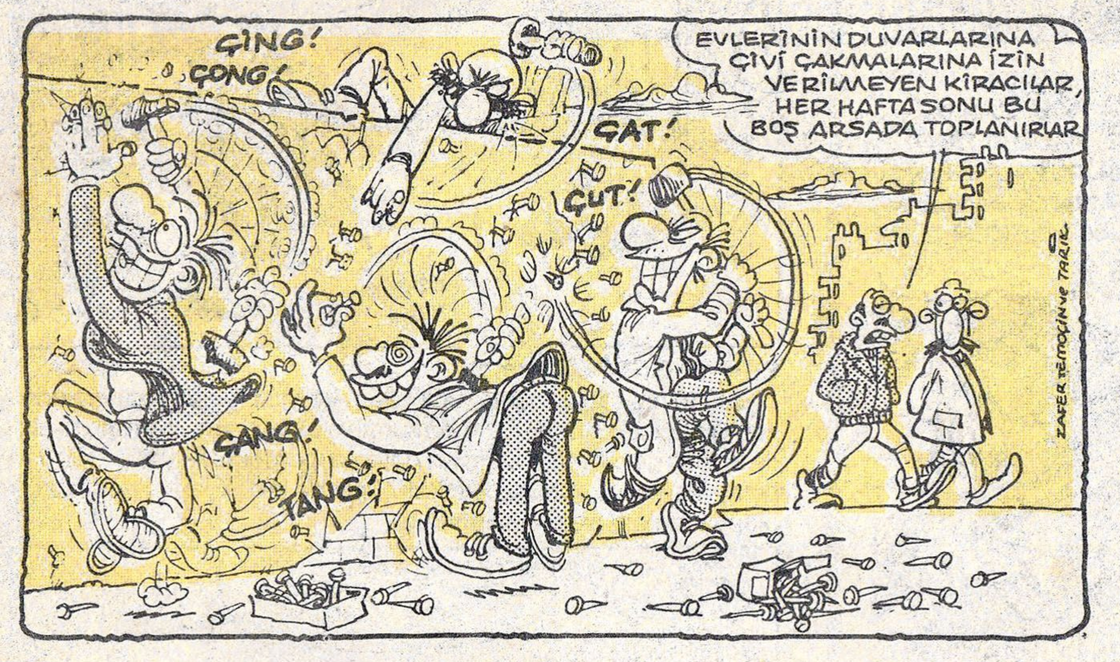

● **Defilelere yerli manken yetmedi, Amerikan manken getirdik...**

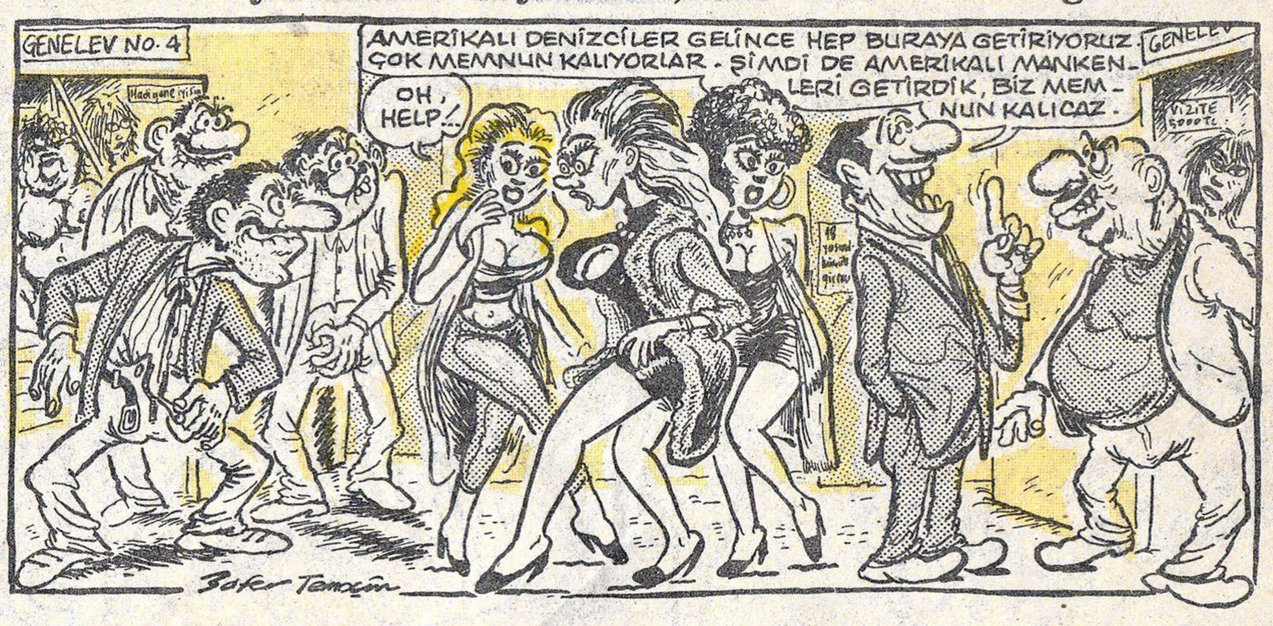

● **Taze basın patronu, Kıbrıs'lı işadamı Asil Nadir, Kıbrıs konusunda istediği yazıyı yazmayan Güneş Gazetesi yönetimini görevden aldı...**

● **Semra Özal'da anılarını yazıyor..**

IZGANE'NİN UMUDU

YAZIP ÇİZEN= İ. BARIŞ ERTEKİN

M.ZİYA AKGÜN (İstanbul)

Çok temiz, ama fazlaca stilize edilmiş bir çizginiz var... Bu tip çizgilerin en büyük dezavantajı bazı seri hareketlerde zorluk çıkartmasıdır... Eller de aynı kaygıyı taşıdığından işlevlerini göremiyor. Örneğin üstteki adam arkadaşının omuzundan tutamıyor, alttaki arkadaşı da elindeki bohçayı tutamıyor... Bastonun nereden çıktığı ise meçhul, bütün bu saydığım nedenlerden ve çok muntazam çizilmesinden dolayı karikatürünüz ustaca ama bir o kadar da donuk... Ha bi de her ne kadar etraf üzeri uydu antenlerle örülü, taş yığınlarıyla dolduysa da, bir iki zarif cami sılueti çizmeden İstanbul'u sembolize edemezsiniz...

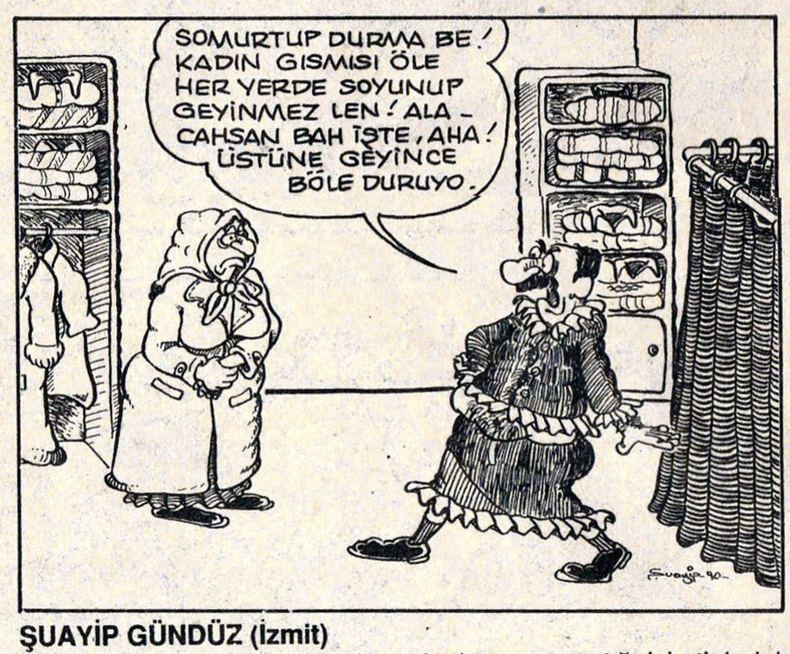

ŞUAYİP GÜNDÜZ (İzmit)

Deseniniz sağlam ama hala resim kaygısı taşıdığı için tipleriniz komik değil.... Esprinin üzerine kurulu olduğu adam, hem elbisesindeki, hem de etrafına çizdiğiniz dolap ve perdedeki karalamalardan dolayı kaybolup gitmiş... Karikatürünüzde kadın yerine adam, açık planda olması gereken figürdü...

VURAL SAKARYA (Eskişehir)

Sizin de sorununuz Şuayip'le aynı,karikatürle resim çizgisi arasında kalmışsınız... Zamanla bir seçim yapmanız gerekecek, çizgileri biraz daha yumuşatıp insan suratlarını sadeleştirirseniz bu işi kolayca başarırsınız çünkü deseniniz sağlam... Arka planlara gereksiz binalar, bulutlar, vinçler çizmeyin. Üstelik yer çizgisini adam ve kol hizasında çizip, hareketi karıştırmışsınız.

GALİP TEKİN

DÜRBÜN

Yazan: Erdoğan Dağlar
Çizen: Gürcan Gürsel

HE HE... İYİ, İYİ... BU PENCERE FAZLA SORUN ÇIKARMADI.

IYY!.. BURDA YUMU... YUMU - ŞAK BİR ŞEY VAR. NE... NE BU YAA?..

HİYAAAAA! BİR CESET!..

ÜFF! ALNININ ORTASINA YEMİŞ KURŞUNU...

ELİNDE BİR DE DÜRBÜN VAR. BES - BELLİ, GÖRMEMESİ GEREKEN BİR ŞEYİ GÖRMÜŞ. ULAN NE İŞ BE!.. BURASI SAKAT AĞA. BU DÜRBÜNÜ ALIP TÜYMELİ.

ULAN, DÜRBÜNÜ ALMASA MIYDIM?.. AMAAN BOŞVER... GİRDİĞİ YERDEN BOŞ ÇIKMAK, HIRSIZLIĞIN ŞANINA YAKIŞMAZ...

HİÇ DEĞİLSE BİR ELLİ KAĞIDA OKUTURUM BUNU... DUR, BİR BAKİİM ŞUNA...

HA!..

DEVAMI HAFTAYA

IZGANE'NİN UMUDU

YAZIP ÇİZEN: [illegible]

5. NAAPARIM ACIBA!.. ALLAHIN MAGANDASI KAYIP MI OLDU... YOKSA SAHİDEN ÜÇÜ BİR TEZGAH MI ÇEVİRİ-YORLAR?.. YA DA HİÇBİRİ DEĞİL DE...

...BİZİM KIRO ZANNETTİĞİMİZ HAŞİM AĞA, KASEYLE BİRLİKTE İLERLEDİ Mİ?..

ALÜÜ... ICH MÖHTE SCHPRAHEN MIT ALİ?..

HA... ALİ, LAN SEN MİSİN!.. DİĞNE!

TÜRKLERİN GİTTİĞİ HER YERE BAKMANI İSTİYORUM... ÖNEMLİ LAN TABİİ HEYVAN! DİĞNE... ADI HÜSAM. PALA BIYIKLI. TEK KELİME ALMANCA BİLMEZ. ORTA BOYLU, AMA KESME... HAH... KÜTÜK GİBİ.

NE?

BUL ULAN ONU!..

HI...

CANLI GETİR!

VE BEŞYÜZ MANGIRINI AL!

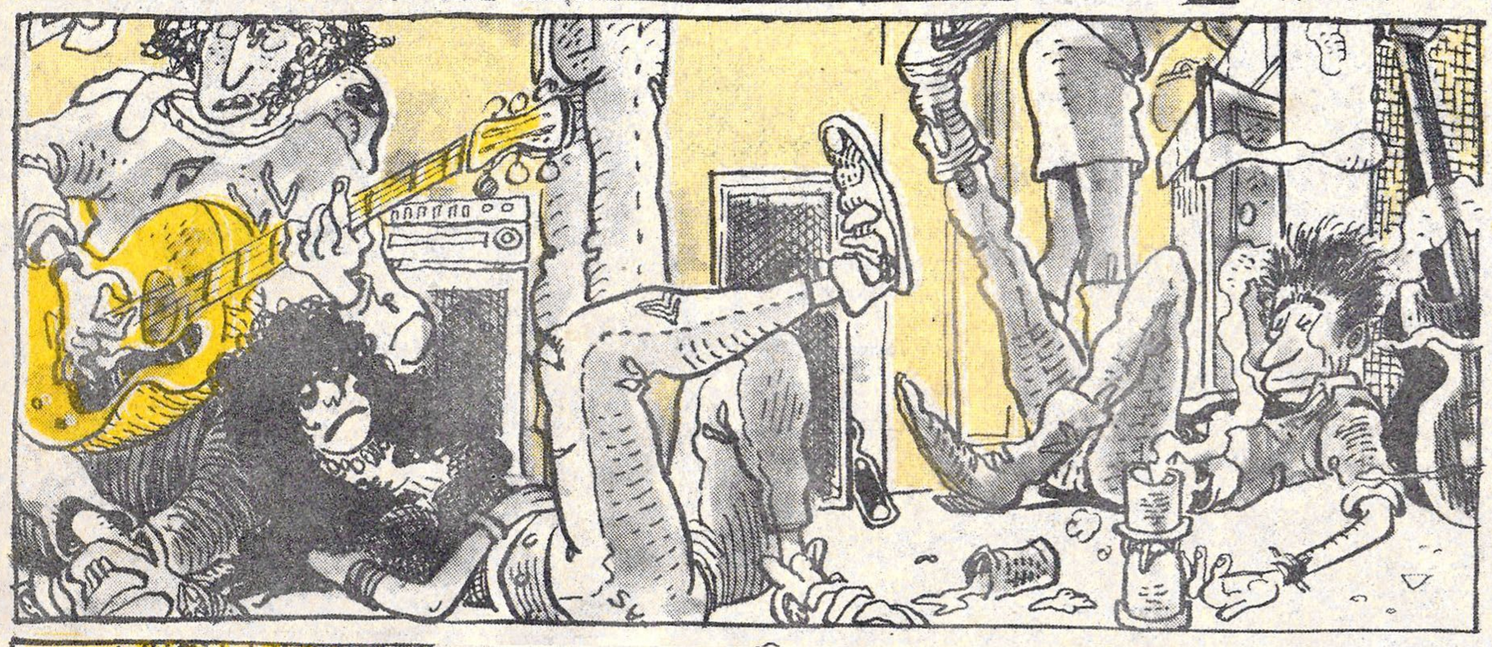

DASD

ULA BUNLARIN TÜRKÜLERİ DE EMME ÇIĞIRTILIDIR BE! KAFEM İKİLİİİ...

ŞORP ŞMORT

QUEEN of N

VAAY MORUK!.. KARIN DOYDU, ALLES KLAAR HA! AL SANA BİRAZ LİKİT GETİRDİM! AĞZINI ISLATSIN, KAFAN OLSUN!..

QUEEN of N

ŞİMDİ MORUK, BUNLARIN HEPSİ KIYAK ÇOCUKLARDIR!.. ONLARI KONUYA UYANDIRDIM!.. ARADA ARAZİ OLCAZ!.. ANLADIN DİİL Mİ?..

HEÇBİ ŞEY ANLAMAMIŞEM.

OFF BE MORUUK! SENİN ÇANTAYI ÇALANLAR ÖLDÜRÜLDÜ... EVE SON GİREN BİZİZ VE POLİS PEŞİMİZDE Mİ BİLMİYORUZ... BİR SÜRE ORTALIKTA GÖZÜKMEMEMİZ LAZIM!.. VERSTEHEN SIE?..

İYİ, AMA KARIM YOK, ZARO YOK ORTALIKTA... ONLARI GAYBET-MİŞEM!

BU NE Kİ?..

OKEY, YUT ŞUNU... EEE, ŞEKER... AAZIN TATLANSIN!

AVNİ'DEN HABERLER

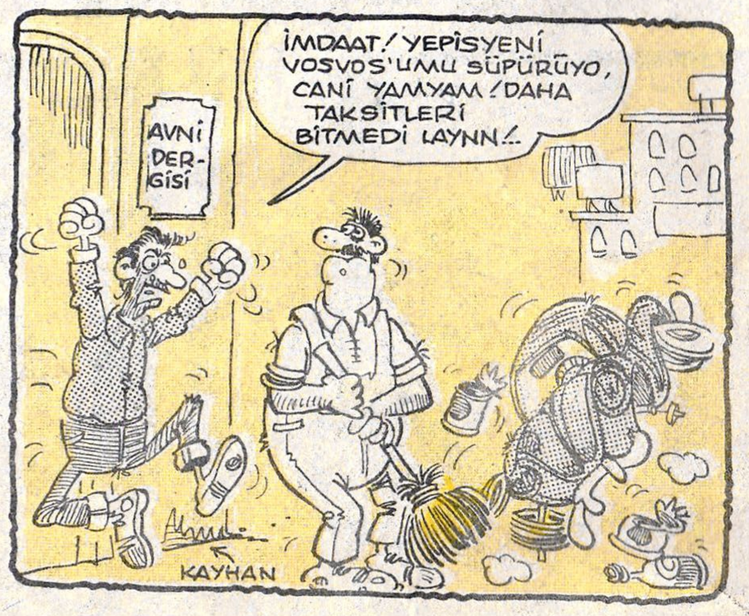

BENN! Yavuz Taran..

TÜM ZAMANLARIN EN BÜYÜK KARİKATÜRCÜSÜ YAVUZ TARAN TARAFINDAN LUTFEDİLMİŞTİR...

Jawa-Sumatra adaları arasında gece leyin kelebek stili yüzme yarışları yapıyoruz. İki de köpek balığı var. Hani bize hız versinler diye. Kaptırmış gidiyoruz. Bi periskoba çarpıyorum. Tek kişilik bi denizaltıya ait. Kaptan, malumunuz... Sayfanı çizdin mi Yavuzcüm, diyor. Bir avuç yakamoz toparlıyorum. Onları ucuca getirip sayfamı oluşturuyorum. Denizaltının sonarı, görüntüyü alıp fax ile İstanbul'a iletiyor, baskıya giriyor. Siz okuyor, damağınızı ısırma histerisine kapılıyorsunuz. Ben yüzüyorum. Bir uçan balık yanıma sokuluyor. Bu deniz, senin gibisini görmedi usta, diyor. Hafif bi tebessüm bende... Eee, böyle be aabii...

İHALE = Kapalı zarf usulü ile gönül alınacaktır...

Küçükken anlatılan masallar böyle bitmeliydi..

HANSEL İLE GRETEL

Anne ve baba dırdırından "gak" gelen Hanselle Gretel ormana tüyerler. Şu meşhur arkalarında ekmek parçaları atarak, tek tek basaraktan, bade süzerekten ormanda arazi olurlar. Yaşlı bi cadı (bu cadıların gençleri de vardır) çocukları kapar vee pastadan bi eve getirir gözlerini döndürür, kendilerinden geçirtir, tıka basa yedirir. Cadı aslında çocuk yiyen bir yamyamdır. Onları iyice besleyip, sonra şaraba yatıracak, kısık ateşte kulak memesi kıvamına gelinceye kadar pişirip lüpliyecektir. Hansel (Hans) duruma uyanır. Cadıya Alman mutfağını öğretmeye başlayıp, zaman kazanır ve bu arada pasta evin damındaki tobleron çukulataları bir bir höpürdetir. Gretel de boş durmayıp cadıya lezbiyenlik kursları vermektedir... Sonunda cadıyı kendi kazanına itip oraya bir pastahane açarlar...

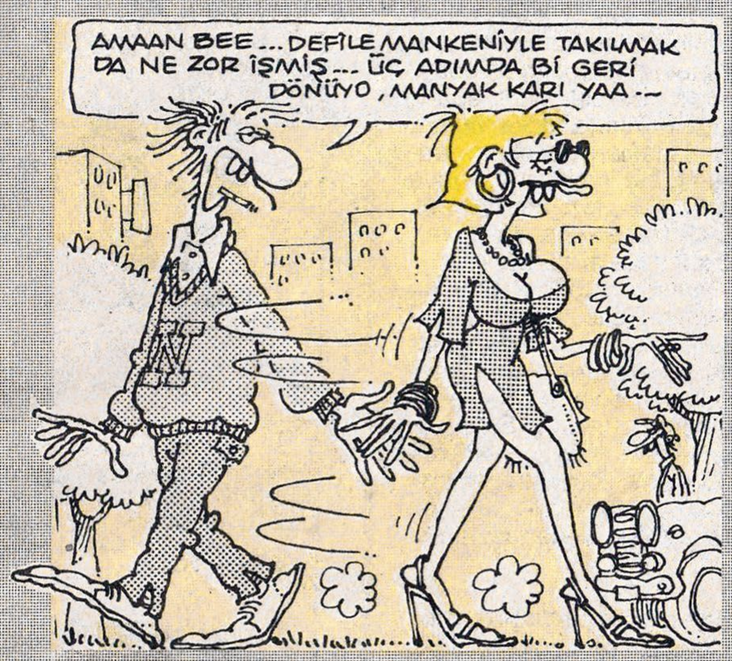

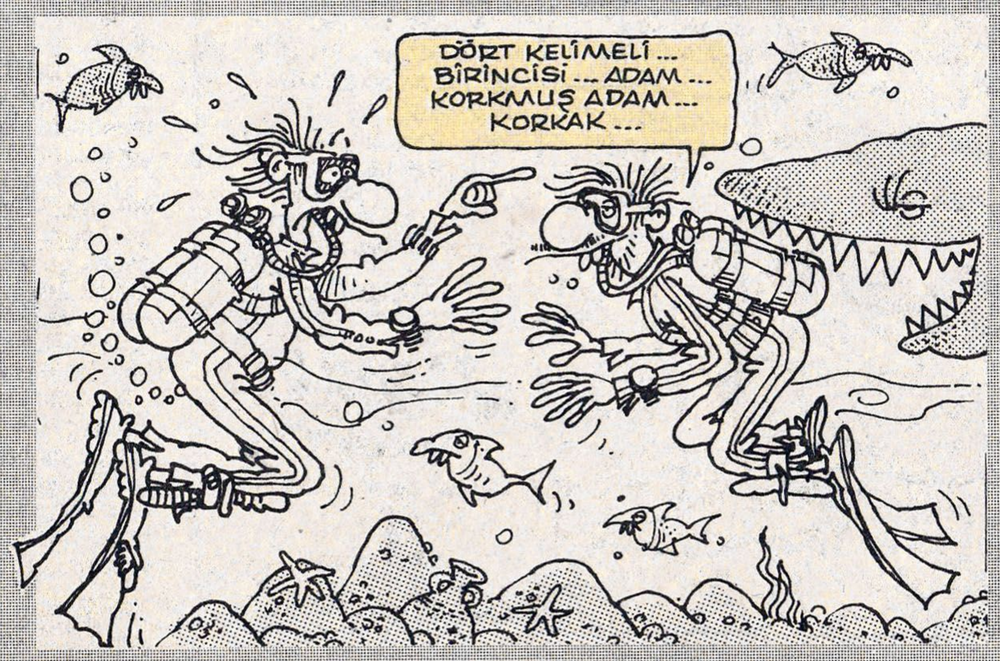

AVNİ TAKIMI ÖLÜRKEN NE DER...

Galip: Yaşasın burası yaratık kaynıyo...
Serhat: Bakın bakın nası ölüyorum...
Orhan: Cennette balıkavı serbest dimi...
Nuri: Bu kaçıncı bee...
Birol: Diğer ölücek arkadaşlara başarılar...
Vedat: Sorun yok, zaten intihar edicektim.
Yavuz: Bana baş azraili çağır ben kimim biliyormusun...
Süleyman: Yavuz bi sigara ver, bak bu son...
Soner: Zafer de ölüyo mu...
Zafer: Soner de ölüyo mu...
Oğuz: Böyle ölünmez. Bunu bidaha çiz azrailcim...
Özden: Beni almaya bu kılıklamı geldin...
İlban: Bu maceranın sonu...
Şevket: O çizdiğim kapak yüzünden mi götürüyorsunuz beni...
Tekin: Tam da sigarayı bırakmıştım yaa...

IZGANE'NİN UMUDU

YAZIP ÇİZEN= K.BAHADIR ERTEKİN

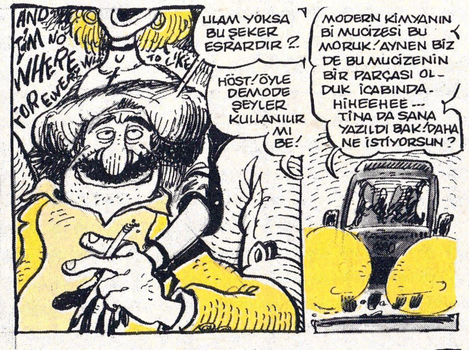

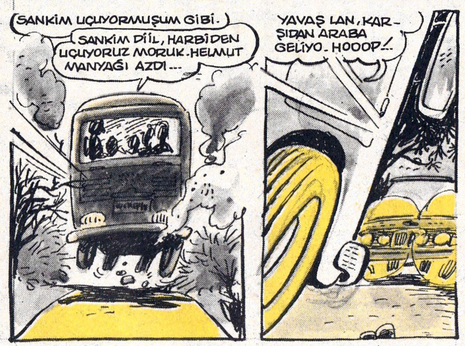

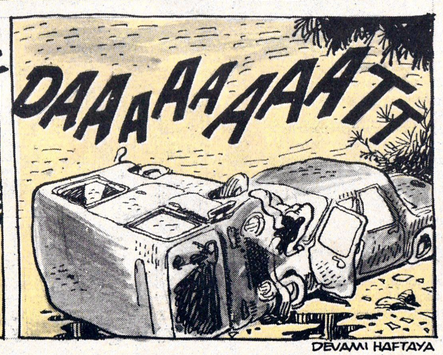

DEVAMI HAFTAYA

ŞAŞILASI MUHABBETLER

Çoktan Seçmeli Vaziyetler

- Bak, görüntüyü donduruyorum Vildan... Ağır çekimde tekrar izliciiz... Ailemizin tüm olanaklarını seferber ederek üniversiteye sokmaya çalıştığı nankör oğlumuz Cengiz'in ihanetini kare kare gözliciiz... Bak bak, odasına gizli kamera yerleştirdiğimden habersiz, başını test kitabından kaldırıyor... Bi yandan da tükenmez kalemi parmakları arasında döndürüyor... Dersle ilgisi yok... Hırs yok... Gelecek tırsısı hiç yok... Bakın ileri alıyorum, gözlerini kapatmış, öölece duruyor... Sanki şair olmuş it herif, İstanbul'u dinliyor... İçiçe geçmiş bisürü küp yapıyor... Küplerin içini boyadığı yetmezmiş gibi, kağıdın boş yerlerine irili ufaklı yüzlerce imza atıyor... Oh nihayet, beyfendi lutfedip ders çalışmaya başladı... Gördün di mi Vildan?.. Tam 6 dakika 43 saniye dersle ilgisiz şeyler yaptı... İblis ruhlu herif, onun için çırpınan ailesini sırtından bıçakladı...

- Tamam Kudret, dayanamıcam artık, stopa bas. Böyle hain bi evlat annesi olmanın utancını kaldıramıyorum... Biz onun için dershanelerle anlaştık, özel hocalar tuttuk, ne bilim işte, iddialara filan girdik... Sahi, sana söylemiş miydim Kudret, çocukları sınava girecek olan arkadaşlarla iddiaya girdik... Mesela karşı apartmandaki Ruhnaz Hanım'la iddiamız var, çocuklarımızın alacakları puanların arasındaki fark kadar, birbirimize teflon tava vericez... Cimcoz karı, kızı Meriç'e çok güveniyo... Ama kızın da maşallahı var, geçen gece sabaha kadar dürbünle seyrettim, 207 matematik, 145 fizik, 86 tane de kimya problemini hiç teklemeden çözdü... Başkalaşım kayaları ile tortul kayalar arasındaki farkları defalarca okudu, beşyüze yakın cümlenin dolaysız tümlecini şippadanak buldu... Kurtuluş Savaşı'nı bizzat oynadı, temsili milis kuvvetlerini canlandırdı... Elalemin çocukları zehir gibi, bizim salak adeta panzehir... Köpeğimiz Topsi sınava girse, ondan fazla net yapar...

- Bişey diil, uyarılara da aldırmıyor zibidi... Uyarınca gülen salam gibi sırıtıyo, **"Fazla kafanıza takmayın, altı üstü bi sınav, ucunda ölüm yok ya"** filan diyo... Çokbilmiş hergele... Bunu teyzesinin oğlu böyle yaptı... Yok üniversiteyi bitirdiği halde bozacılık yapıyomuş, yok derslerin çoğu boş geçiyomuş... Bizimki de iyice kaptırmış ona, **"Nasıl olsa kazanmasam da kavelerde sürünücem, kazansam da"** diyo... Sen kazan da, yine kavelerde sürün, di mi?.. Üniversiteli adamın sürünmesi bile başka olur... Yüksek düzeyde kültür içeren bi sürünme eylemi sözkonusu...

- Yine de şükret Kudret... Bizden kötüleri de var... Geçen gün Fadile Hanım'ın oğlu tam iki saat boyunca kitap, defter açmamış... Bi tek problem bile çözmemiş... Biraz çaba göster ve düşün Kudret, tam tamına iki saat... Diğer bir yaklaşımla 120 dakika... Ben olsam o çocuğu evden kovarım... Hatta vatandaşlıktan çıkartırım...

- Aslında oğlanı biraz fazla sıkıyoruz Vildan... Bu daha ilk aşama... Bunun ikincisi de var... Ya biz bu işten bıkıp Cengiz'i dürtüklemekten vazgeçersek... Çok zevkli bi iş bu... Ben ortaokuldan sonra okumadım... Gezdim, tozdum, canım ne istiyosa yaptım... Şimdi şeyi denemek istiyorum, bakalım okutunca ne oluyo?.. Büyüttük, adam ettik, babasının merakını gidermek için biraz fedakarlık yapsın bakalım kerata...

* * *

- Alo, ne diyosunuz Ruhnaz Hanım?.. Kızınız mektup bırakıp evden mi kaçtı... Nasıl, sınavdan filan vaz mı geçmiş?.. Vah, vah... Neyse, bizim oğlanın puanı kadar teflon tava isterim artık... Ne?.. Bizim oğlanla birlikte mi kaçtılar?.. Kansızlar, hainleeer... Boza işine mi girişeceklermiş?.. Girişmez olasıcalaar, boyları devrilesicieeeer...

Vedat Özdemiroğlu

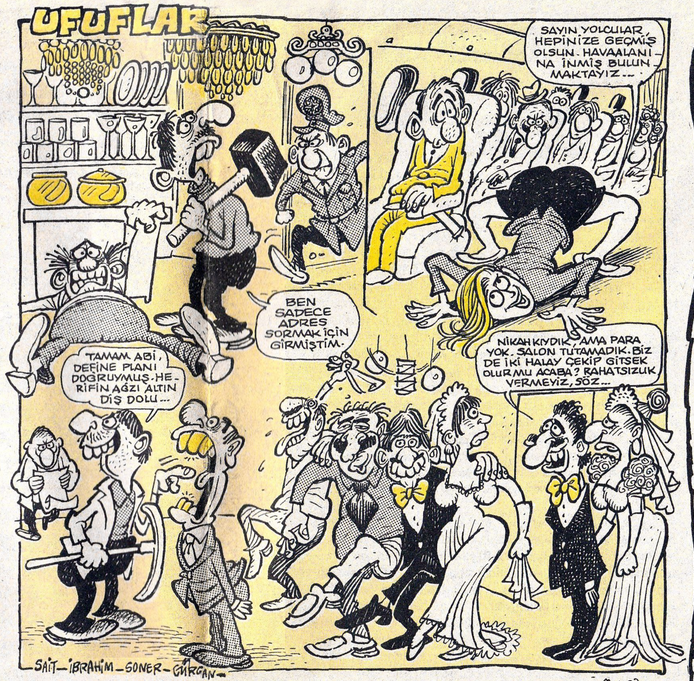

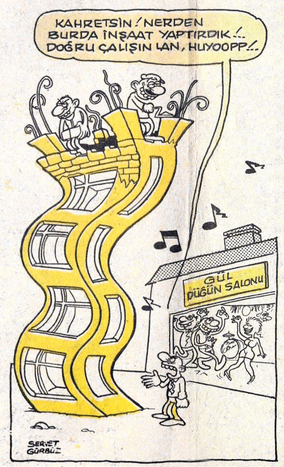

KAPLUM'GİL'İN MACERALARI...

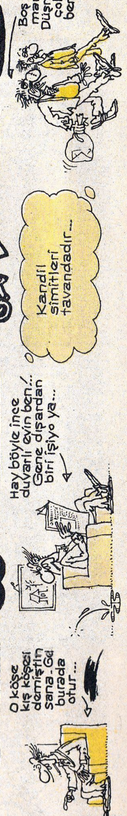

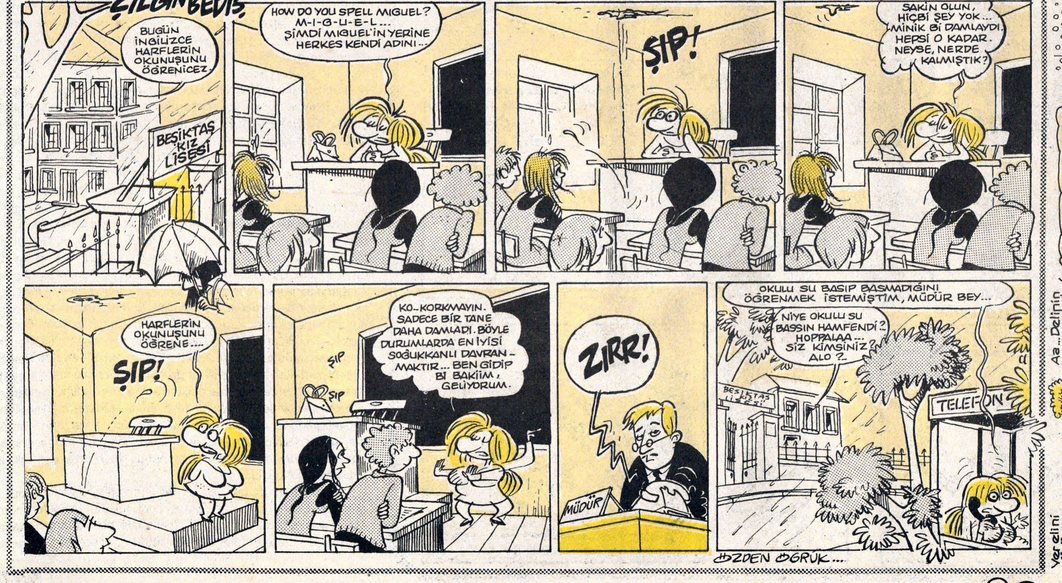

ERGEN

Serhat Gürpınar

Değiş-tokuş...

Ölüme bile giderim...

Gözcü...

Mart sesleri...

Sürpriz yumurta...

MİZAH ÖYKÜSÜ

MÜHENDİSLİK UYGULAMALARI

M.Burhanettin Aydın

Tanrım, ne kadar mutluyum! Bugün fakültedeki bitirme kokteylinden sonra nihayet diplomama kavuştum. Artık ben bir mühendistim. Kokteylde konuşan dekan, ülkemizin bizler gibi yeni mezun fırlama mühendislere olan ihtiyacından bahsedip, fakülteyi birincilikle bitirdiğimden dolayı beni kürsüye çağırmıştı. Heyecandan amuda kalkarak gittiğim kürsüde dekanın ayaklarını sıktım. Doğrulup kendimi düzelttiğimde çocuklar gibi şendim. Davetlilere "mini mini bir kuş donmuştu" şiirini okuduktan sonra yapacaklarımdan bahsettim. İyi bir işe girdikten sonra teknik bir eleman olarak ülkeme hizmet etmek için kıçımı yırtarak çalışacaktım. Bu arada sosyal yaşantım da olacaktı tabi ki. Yıllarca okuduktan sonra eğlenmek benim de hakkımdı. Maaşı aldıktan sonra kızları nasıl eve atacağımı, sabahlara kadar yapacağım anatomik ve biyolojik uygulamaları ayrıntılarıyla anlatarak konuşmamı bitirdiğimde salon alkıştan yıkılıyordu. Dekan gözyaşları içinde benimle iftihar ettiğini söyleyip midemi yumruklarken, kimi babalar mutlulukla çocuklarının diplomalarını yırtıyorlardı. Yanlarında zeytinyağlı dolma getirmiş anneler, iş alanında rakipsiz kalmak için coşkuyla birbirlerinin boğazını sıkarak kutlaşan genç mühendislere yemek ikram ediyorlardı.

Kokteylden sonra köyüme döndüm. Anamın, babamın ellerini öpüp, hayır dualarını almalıydım. Yıllardır dişlerinden tırnaklarından artırdıklarını (böö...) bana yollamışlardı. Diplomayı önlerine uzatıp artık mühendis olduğumu söylediğimde annem, "gettii dağ gibin oğlanım müyendiz olmuş gettii" diye dövünerek sevinirken, yıllardır süpürge ettiği saçlarıyla ortalığı temizlemeye başladı. Babam ise üç tekerlekli bisikletine atlayarak benimle övünmek için kahveye koştu. Köyümüzden daha önce hiç "müyendiz" çıkmadığından komşular merakla gelip beni incelemeye başladılar. Kızların hayran bakışları altında gururla etrafımı izlerken, maliye müfettişleri içeriye fiş kesmeden izleyici alan babamdan ceza alıyorlardı.

Her şey çok güzeldi. Ancak, artık İstanbul'a dönüp iyi bir işe girmem gerekiyordu. Kazanacağım parayla kendilerine de katkıda bulunacağımı söyleyip kerpetenle babamın ağzındaki son altın dişi de sökmeye çalışırken mutluluk gözyaşları döküyordum.

İstanbul'a döndüğümde büyük bir şirkete başvurdum. Beni müdürün odasına davet eden mini etekli sekretere öküz deviren bakışlarımı fırlattıktan sonra müdürün odasına girdim. Yeni mezun olduğumu öğrenen müdür, kaç yabancı dil bildiğimi, tecrübemi, askerliğimi ve ayakkabı numaramı sordu. Ben ise üniversitede okurken ilahi güçlerin katkılarıyla aynı anda hem tecrübeli olduğumu, hem askerliğimi yaptığımı, hem de bilinen tüm yabancı dilleri öğrendiğimi anlatıp, sekreterin bacaklarındaki tüyleri nasıl aldığını sordum. Müdürün terbiye sınırlarını aşarak "Höst" demesine karşın, benim "Ayı" dememe neden bu kadar tepki gösterip dışarı attırdığını bir türlü anlayamadım. Aptal bir şirket moralimi bozamazdı. İkinci başvurduğum yerdeki çember sakallı müdür, milli ve manevi bir söylevden sonra, cehennemdeki şeytan çeşitlerinin sayısını sordu. Hemen "8.5 çeşit" dedim. Kahretsin, yanılmıştım. Yanıt 9.25 olacakmış. Bana bir şans daha tanımak isteyen müdür, kevser şarabının özgül ağırlığını bilip bilmediğimi sordu. Ben ise "hayır" yanıtını vererek kutumun açılmasında ısrar ettim. Kutudan çıkan diş macununu aldıktan sonra başka bir şirkete başvurdum. Buranın müdürü çok babacan bir yavşaktı. Tecrübesiz olduğum, askerlik yapmadığım için gözyaşları içinde beni işe almayacağını söylüyordu. Buradan ayrılırken hıçkıra hıçkıra ağlayıp birbirimize sarıldık ve adreslerimizi veriştik. Müdür, benimle mektup arkadaşı olmak istediğini söylüyordu. Dışarı çıktığımda müdürün cebinden arakladığım puroyu içerken düşünüyordum. Artık taktik değiştirmeliydim. Bundan sonraki başvurularımda daha ciddi ve olgun görünmeliydim. Bu yüzden artık fanilamın üstüne kravat takmamaya, ayağıma terlik yerine ayakkabı giymeye karar verdim. Ayrıca niteliklerim hakkında da uçuşa geçecektim. Bu kararlardan sonra başvurduğum şirkete süper derecede İngilizce bildiğimi söyledim. Beni sınamak için verdikleri teknik yazıyı Türkçeye çevirmeye çalışırken fenalık geçiren müdür, kendini 2. kattan aşağı atmış ve yoldan geçen iki köpeği ısırdıktan sonra trafik lambasıyla İngilizce sohbet etmeye başlamıştı. Mahkemede beraat ettikten sonra başvurduğum diğer firmalarda da pek bir değişiklik olmamıştı. Günler birbirini mart kedileri gibi şehvet içinde kovalarken, işyeri sahipleri tüm zamanların en mükemmel mühendisini anlamamakta ısrar edince (anlayanlar ise maaş yerine harçlık teklif edince) ben de mühendislikten vazgeçip başka işlerle uğraşmaya başlamıştım.

Şimdi durumum oldukça iyi. Bir gün vapurda ya da trende, her eve, her aileye lazım olan cam macunu kutusu, gazocağı memesi, sprial iticisi gibi malların gerekliliğini teknik bir dille anlatıp satmaya çalışan sempatik bir genç görürseniz, kimbilir belki de o benimdir.

Bitti..

KAKADAKİKİ

DİKİKAT

Usta ve kuklanın taklitleri türemiştir, sakınınız... Aşağıda piyasadan toplanan bir numune görülüyor...

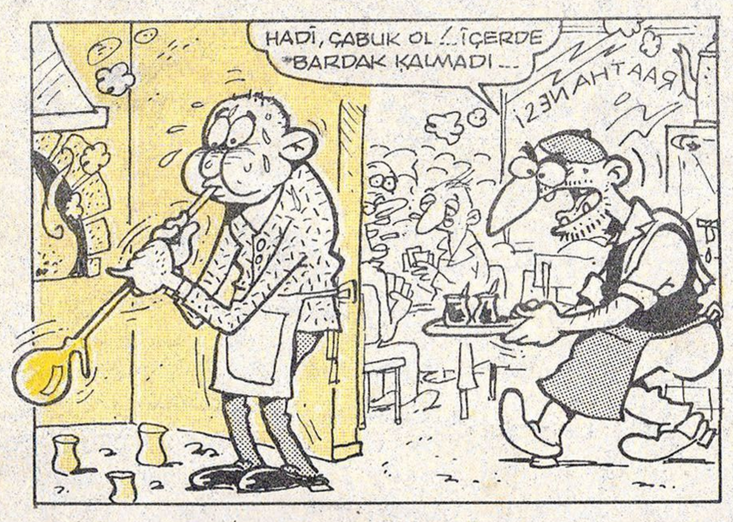

Birol Bayram

GALİPLİKLER

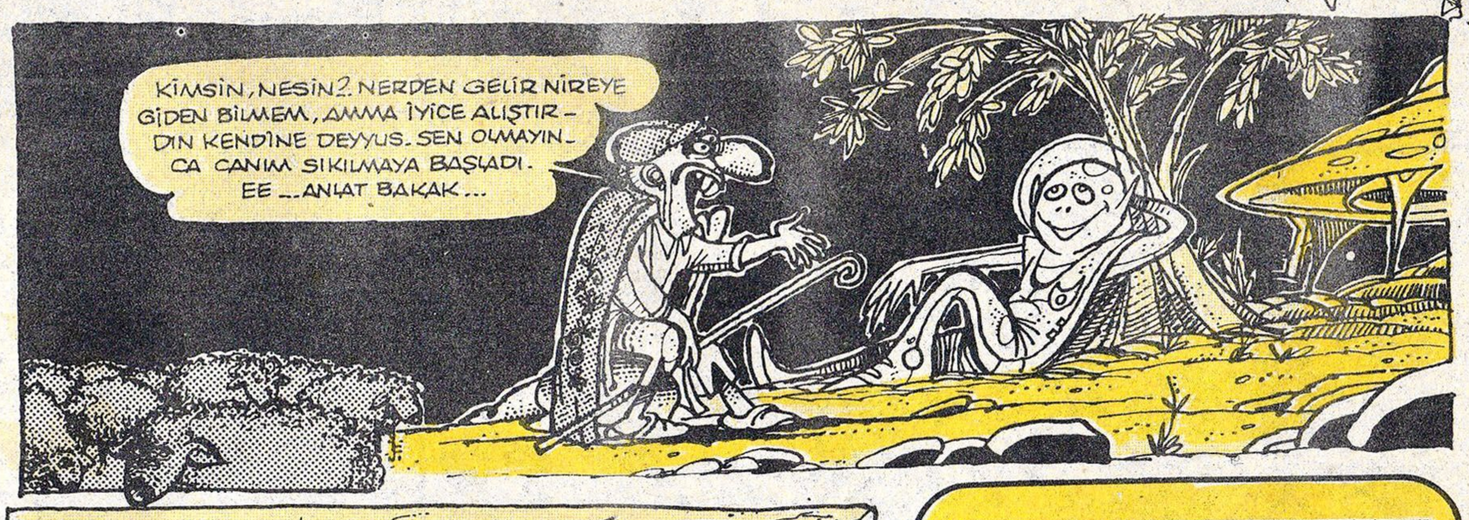

İMZA GÜNÜ

HÜSEYİN AVNİ DEDE şiir kitaplarını cumartesi günü köprüaltında Zeki'nin Kemancı'sında imzalıyacaktır...

(Not: Bu ilan ciddidir)

AKLINIZDA BULUNSUN!..

bir. BİRİNE ÇOK SİNİRLENDİĞİNİZ ZAMAN YATIŞMAK İÇİN ELİNİZDEKİ BIÇAĞI KARŞINIZDAKİNE YAVAŞ YAVAŞ ON KERE SAPLAYIN VE HER VURUŞU SAYIN.. YAVAŞ YAVAŞ, ONA KADAR SAYMAK SİZİ RAHATLATACAKTIR...

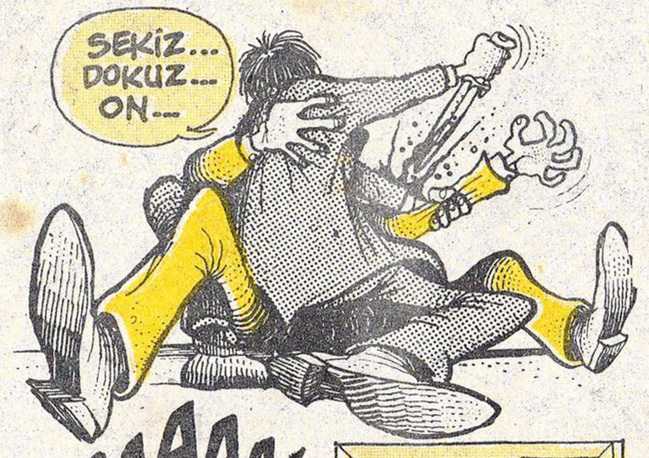

iki... YEDİĞİNİZ ETLERİN KEMİKLERİNİ ATMAYIN. BUNLARI TUTKALLA BİRBİRİNE YAPIŞTIRARAK, SİZİ KİRA İSTEMEYE GELEN EV SAHİBİNDEN KORUYACAK GÜZEL HEYKELLER YAPABİLİRSİNİZ. HEM GÜZEL SANATLAR KAABİLİYETİNİZ ARTAR HEM DE VERMEDİĞİNİZ KİRA İLE YENİ ETLER ALABİLİRSİNİZ...

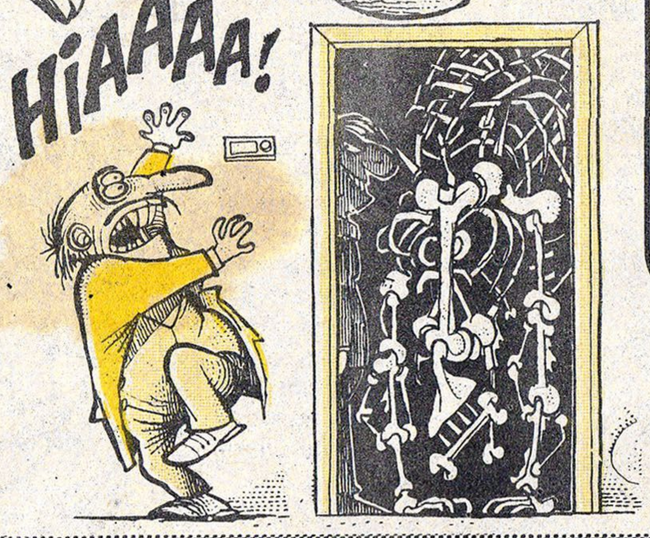

ÖZDEN ÖĞRÜK

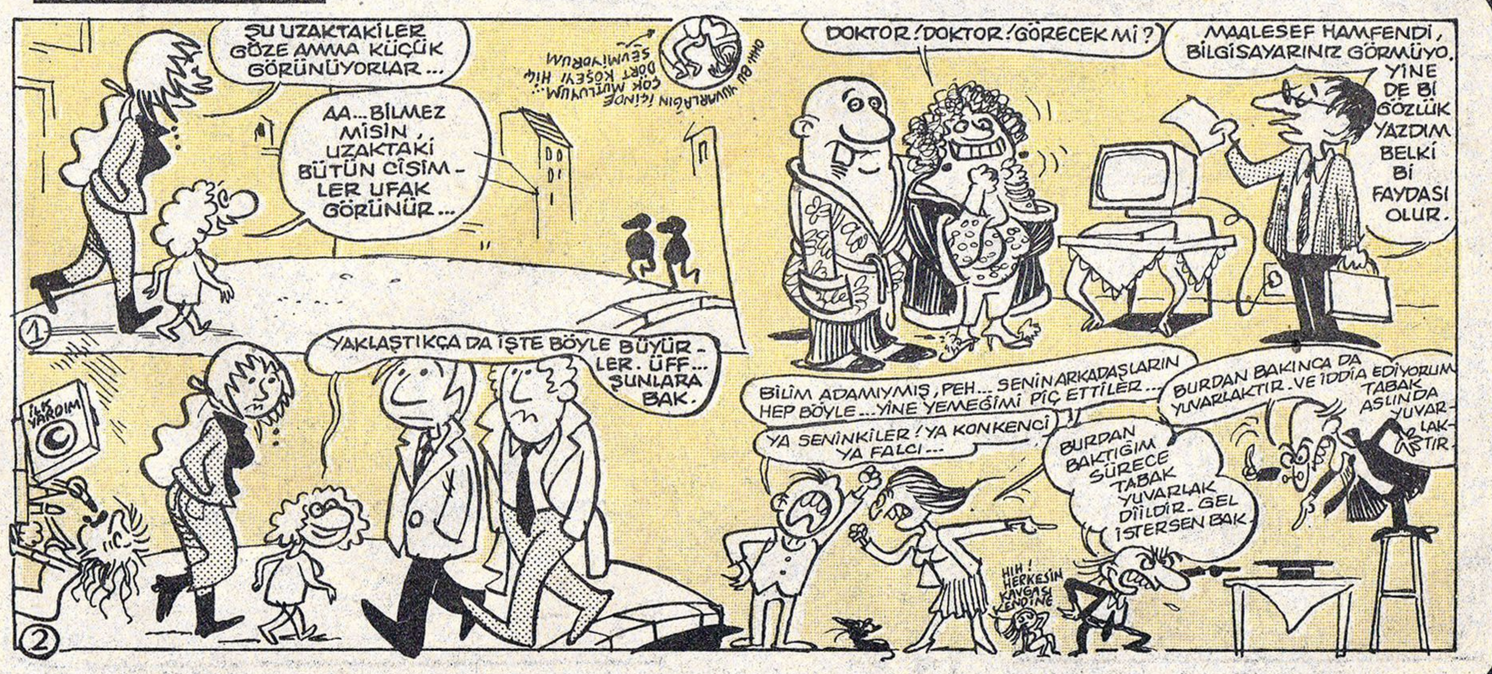

Hiç, ama hiçbir yerde şubemiz yoktur...

ZIPIR

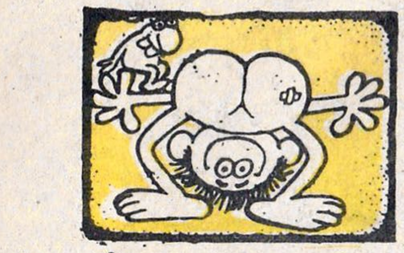

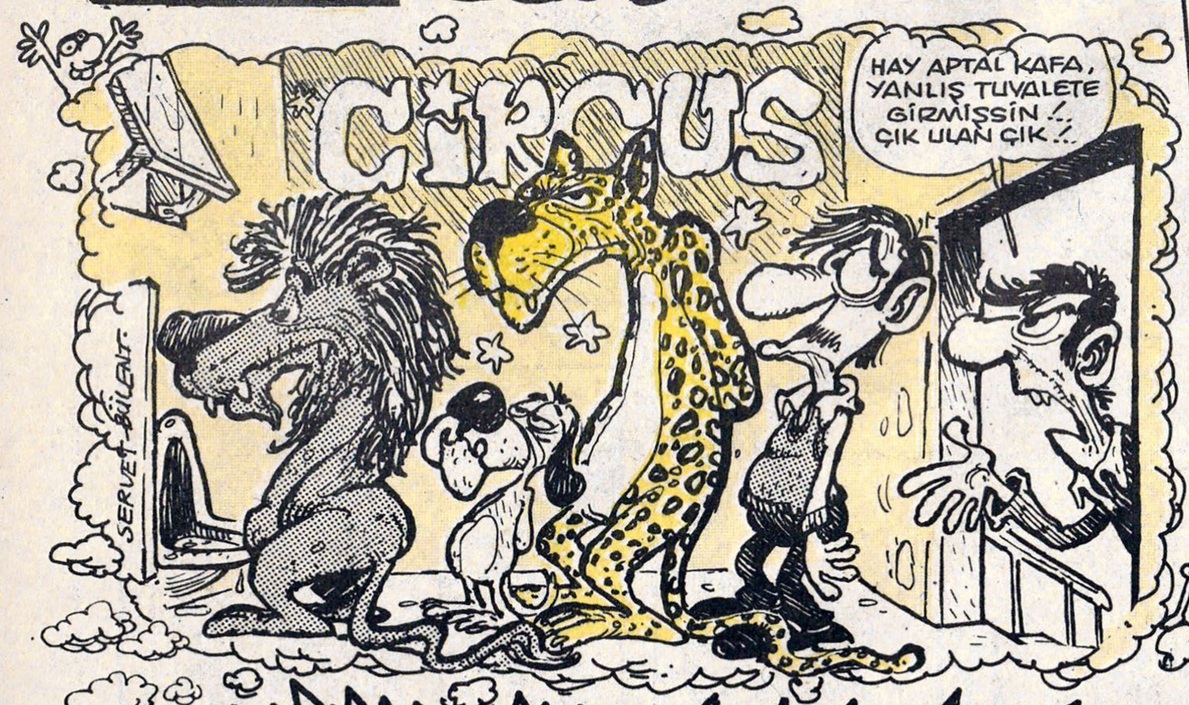

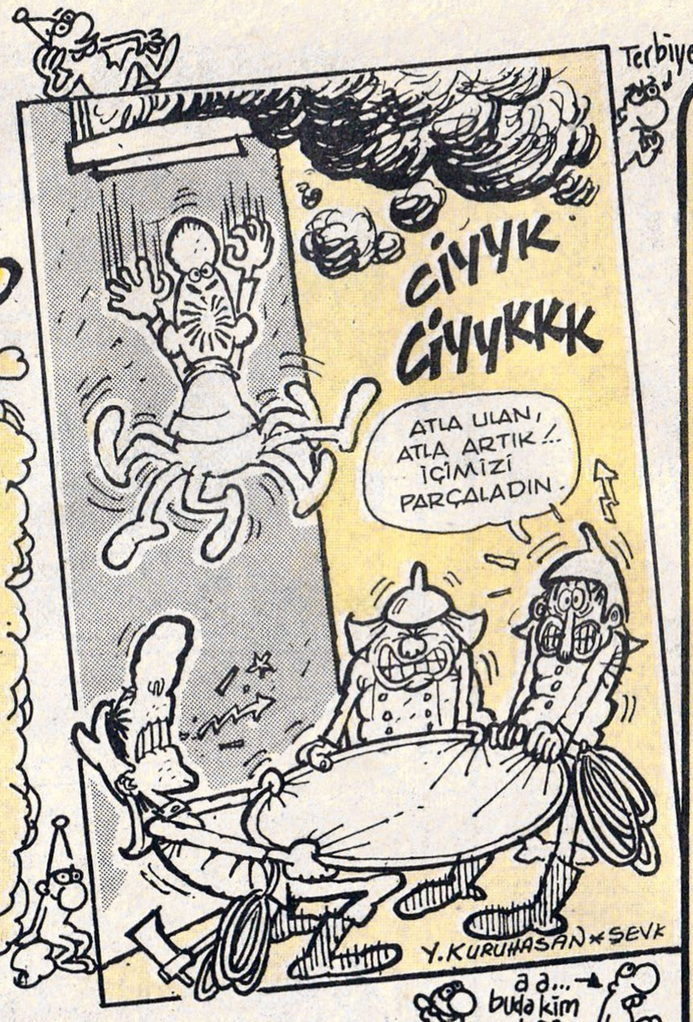

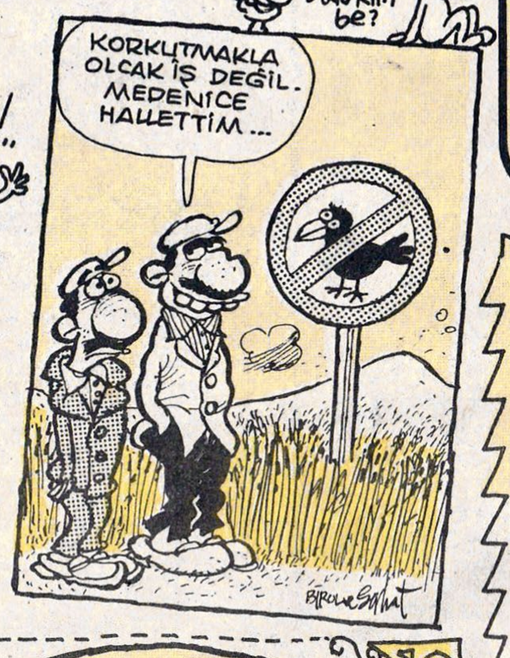

Şekerim bakın peşin peşin söyliim, ben dudağımı boyar, gözüme kalem çekerim ama ibne diilim...

Bundan sonra bu köşe benim, her hafta gözlerinize burdan deydiricem...

Özel zevklerim, tenislerimle oynamak, pardon tenis oynamak, hafta sonları ölü yıkamak (tabiki sadece yirmi yaş ve aşağısı), koleksiyon yapmak (ne biriktirdiğimi bir sır olarak saklıciim), iç çamaşırı kullanmamak, yemeklerden kuru, tatlılardan ağda (kullanılmamış)...

Küçük hırsızlıklardan büyük zevkler alırım canikom... O heyecan anlatılmaz bir zevktir benim için...

A, bikeresinde bir kadının elinden çocuğunu çalmıştım tanrım... O ne güzel bi duyguydu, boğazım kurudu, içimden bir şeylerin kopup yükseldiğini hissettim... Sonra çocuğu bıraktım canım merak etmeyin...

Şimdilik hoşçakalın ama haftaya geliyorum... Aynı anda gelelim, daha zevki çıkar...

Sizin **KAKA**'nız

HACİVAT DİYOR Kİ

Vaay benim iki gözüm, canım okurlarım şimdi burada ben söylesem siz okusanız, siz okusanız ben dinlesem, yok ben dinlesem siz söylesen, ay siz söylesem ben okusan, amaan... Neyse yırttım pergeli elledim bir an, yarayım sahiline keder vereyim keman!..

YAŞASIN KOMİKLİK ESPRİ ÖZÜRLÜLER MERKEZİ

RUHUN GEMİSİ

Nuzi KURTCEBE

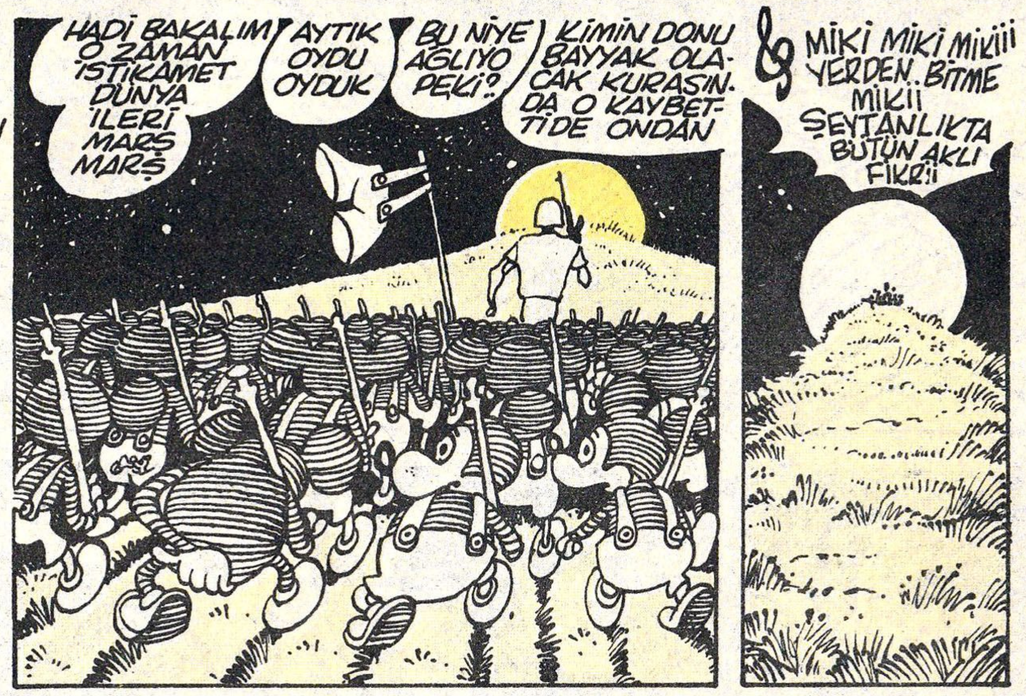

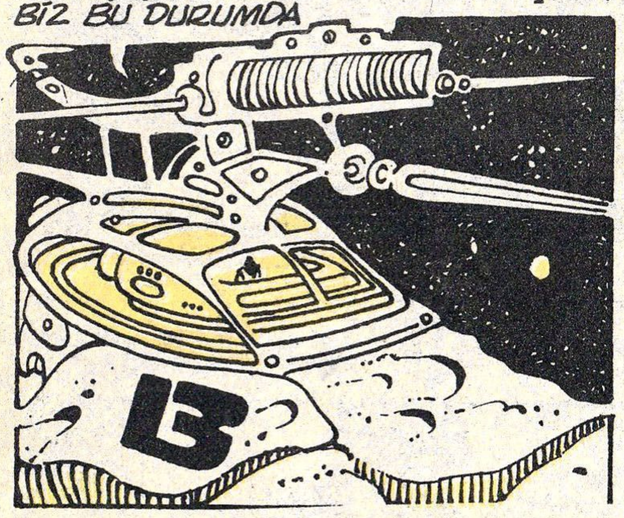

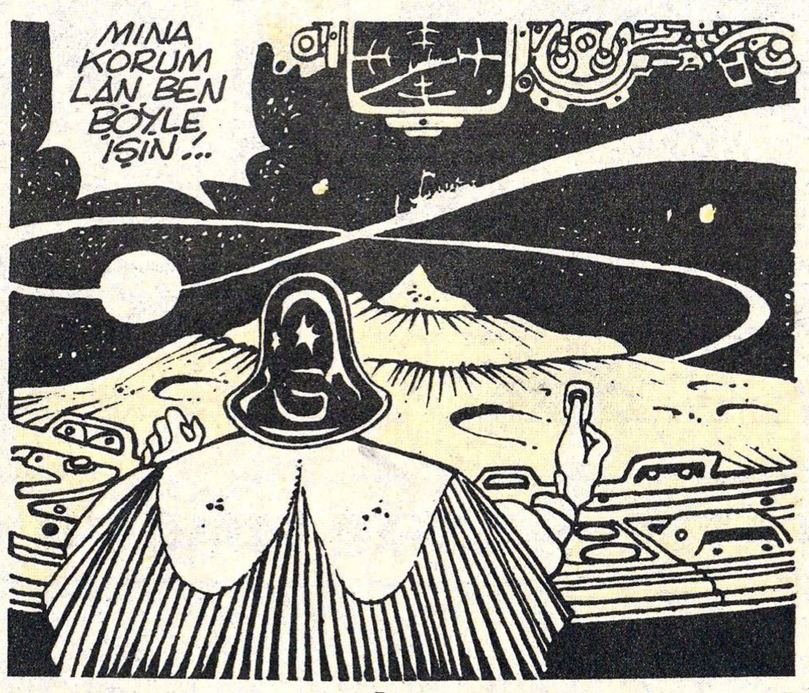

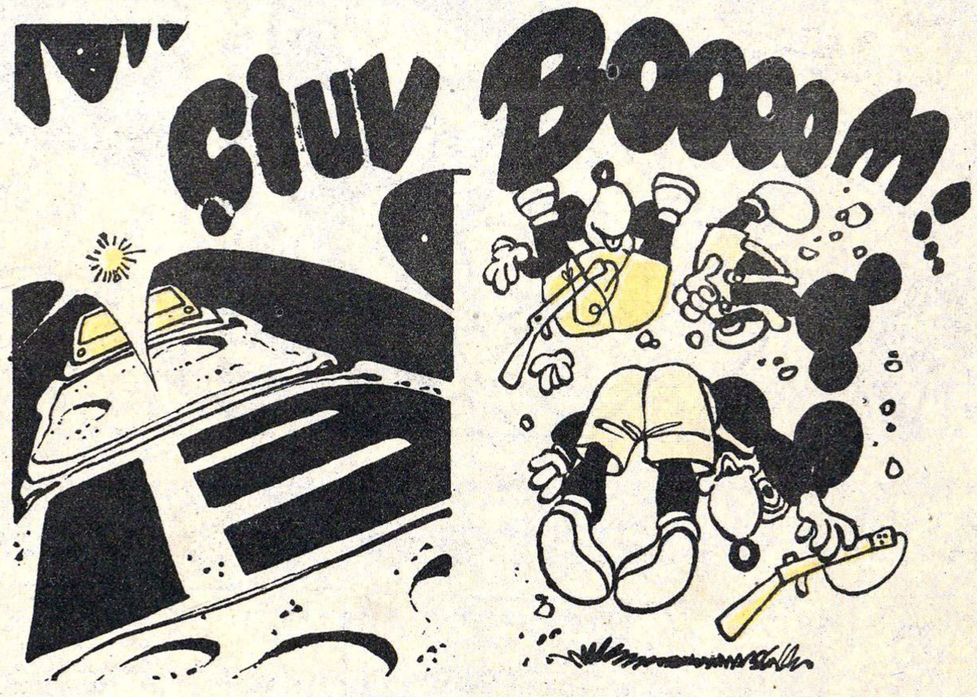

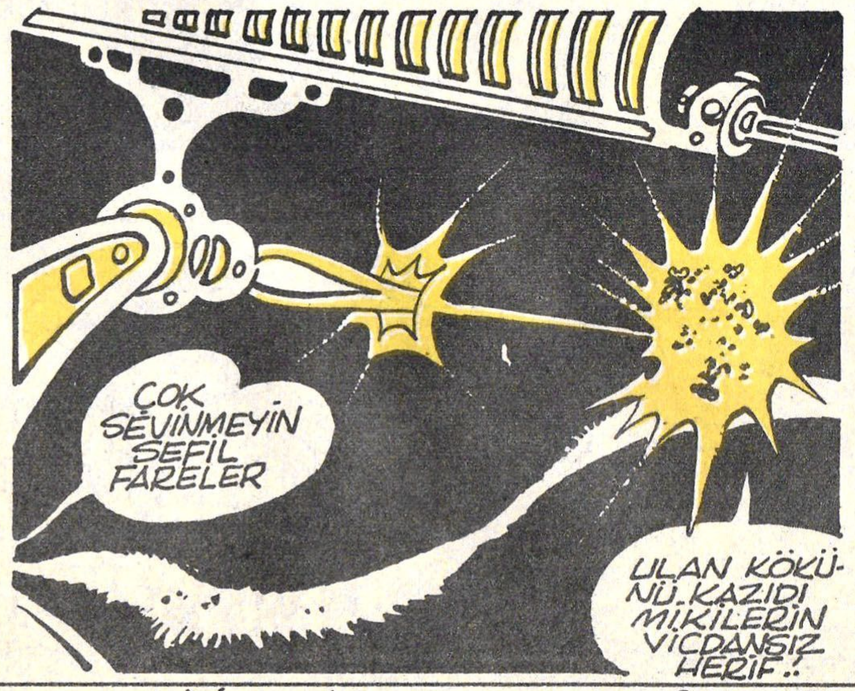

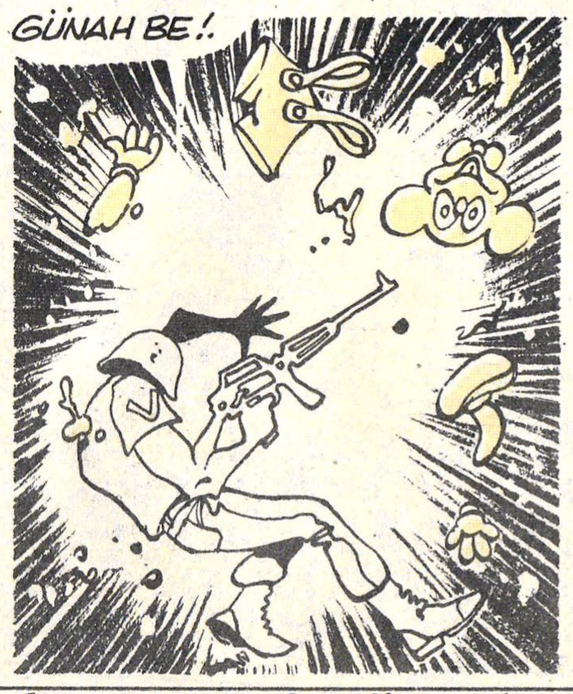

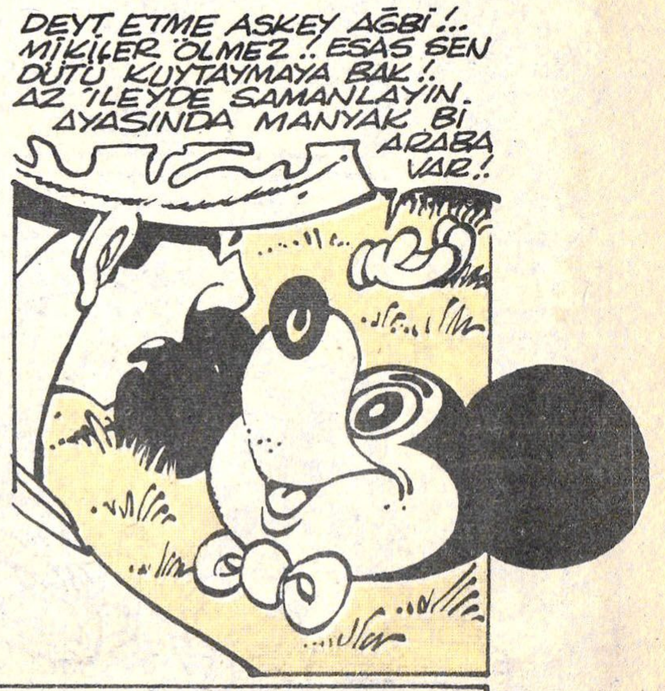

MİKİ ÇİZİMLERİ İÇİN OYUNCAK MİKİ MAUS'UNU BANA VEREN 6 YAŞINDAKİ ARKADAŞIM CEM ÖZCAN'A TEŞEKKÜR EDERİM!..

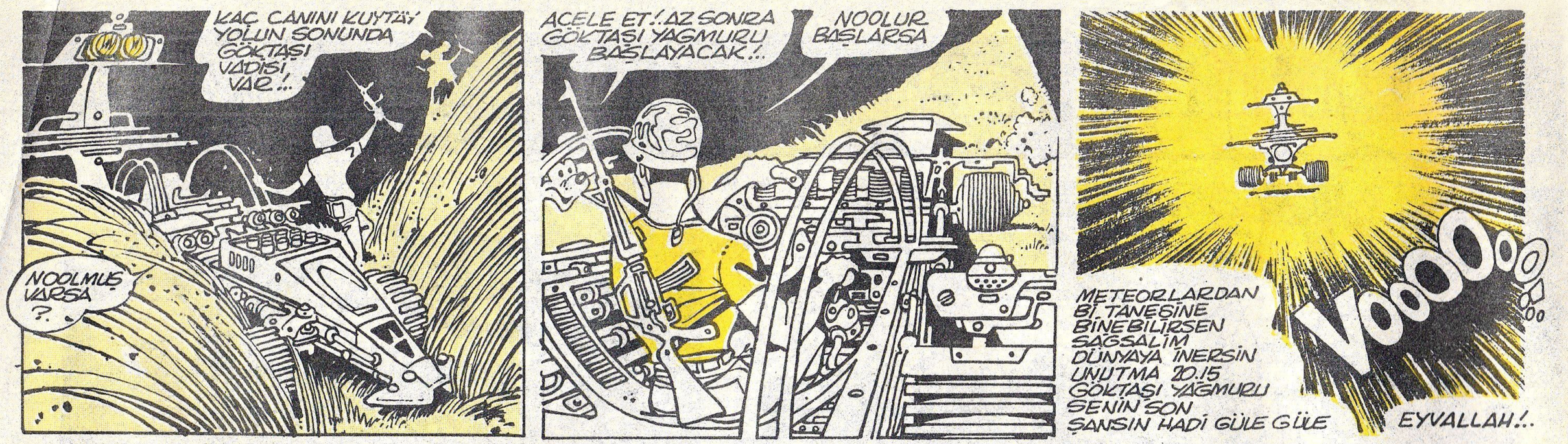

SONER GÜNDAY'DAN 69 KARİKATÜR + ZAFER TEMOÇİN'DEN 4 KARİKATÜR

FIFT! FIFT!..

AH YAVRUUM, DEMEK ELMAYI ÇOK SEVİYORSUN AL ŞU PARAYI DA, KENDİNE BİR KAÇ ELMA AL..

ÖZTÜRAL

Serhat Gürpınar

Hımm... Şermin'in fotoğrafı neyi hatırlatacaktı?.. Hah, tamam... Şermin, şehriye... Evet, bi paket de şehriye...

AŞIK

DUR BAKALIM, ACELE ETME. BİRAZ DAHA BEKLİYELİM. HELE. BAHAR GELİYOR GALİBA...

Naapiim, küçükken hiç telden arabam olmamıştı...

Serhat Gürpınar 3.90

HAYATIMDA İLK KEZ ADAM YERİNE KONMUŞTUM... REHİN ALINMIŞTIM. ALLAHIM, NE TALİHSİZİM...

İyisin di mi...

Hohhöyt!.. İşte bi tane daha. Hadi atla... Tıpkı İspanya'da sokağa salınan boğalar gibin...

MEZBAHA

YARDIM EDİN DOKTOR... OĞLUM, KARIMIN MÜCEVHERLERİNİ YUTTU...

DOKTOR ŞİNASİ PALASKA

Sıtkı Görçiz (İzmir)

Aydın Gündüz

Tayfur Hakarar

Serdar Gilkal (Bursa)

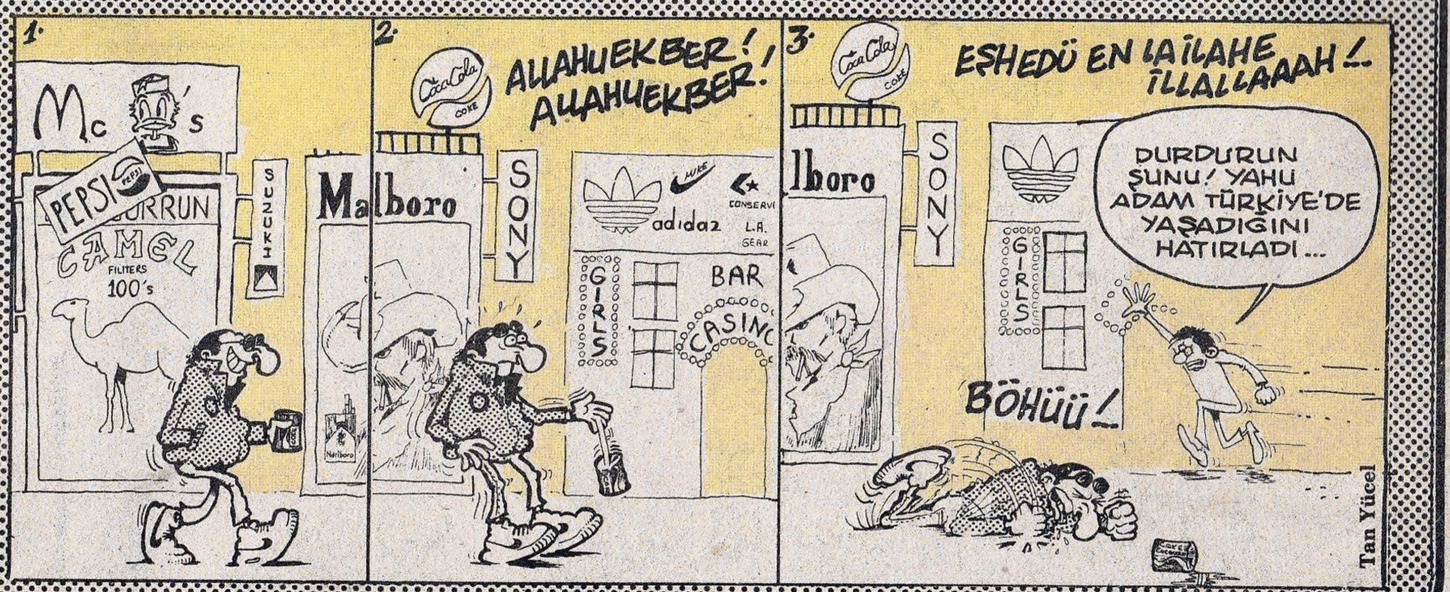

Tan Yücel

UTANMAZ ADAM'IN YENİ MACERASI

BELEŞİNO

ve FUTBOL TARİHİNİN UNUTULMAZ DEVLERİ

NETZER

KRUYF

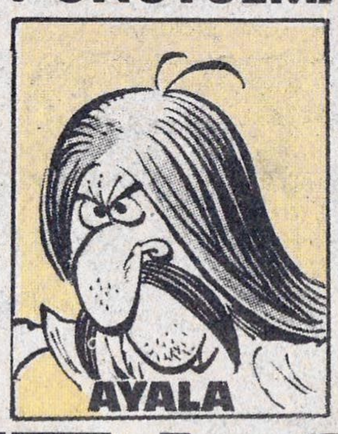
AYALA

BRAYTNER

BU HAFTA Dıgıl'DA BAŞLADI!

● Üstüne üstlük Türkiye'nin en acımasız çizerlerinin en acımasız hikayeleriyle her hafta Dıgıl'da...

AVNİ
SAYI: 18
YIL: 18
24 MART 1990 CUMARTESİ

SABAH Yayıncılık A.Ş. Adına Sahibi: **H.İLHAN ESEN**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Basıldığı Yer: Mecidiyeköy Atakan Sok. No: 14 İstanbul Sabah Yayıncılık A.Ş. Tesisleri
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **SÜLEYMAN YILDIZ**
POSTA KOD NO: 80390 **TEL: 175 36 86**
Yönetim Yeri: Sivritaş Hacı Halil Kafar İşhanı 11/2 Mecidiyeköy-İstanbul

KIBRIS: 600 TL. - İNGİLTERE: 50 P - AMERİKA: 1,5$ - HOLLANDA: 2 F - FRANSA: 7 FF - İSVEÇ: 6.25 KRON